

عنوان مقاله:

تغذیه مصنوعی سفره آب زیر زمینی با استفاده از سازه های سنتی (مطالعه موردی دشت گزیر-بندرلنگه)

محل انتشار:

همایش بین المللی دانش سنتی مدیریت منابع آب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عبدالواحد حسینی گزیر - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی همزیستی با بیابان، دانشگاه

آرش ملکیان - استادیار مرکز تحقیقات بین المللی بیابان، دانشگاه تهران

غلامرضا زهتابیان - استاد دانشگاه تهران

احمدرضا پناهیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی همزیستی با بیابان دانشگاه ت

خلاصه مقاله:

در پژوهش صورت گرفته اهمیت دانش بومی با استفاده از سازه های سنتی در امر تأمین منابع آب مورد بررسی قرار گرفته است. دشت گزیر در منطقه آب و هوایی گرم و خشک ساحلی با میانگین بارندگی 8/91 میلیمتر با وقوع خشکسالیهای متناوب که با توجه به امرار معاش اکثر مردم منطقه از راه کشاورزی مهمترین منبع تأمین آب منطقه سفره آب زیر زمینی می باشد. از آنجایی که قسمتی از دشت دارای بافت خاک رسی دانه ریز و نفوذپذیری کم و بخش های دیگر گچی نمکی و انیدریتی که دارای نفوذپذیری بالایی هستند ولی از دیدگاه کیفیت منابع آب زیر زمینی بسیار مخرب می باشند، کشاورزان منطقه از قدیم با احداث بندآب برای کنترل آب ناشی از سیلاب و سپس رسوبگیری آب سیلاب در کنار چاههایی که با استفاده از سنگ و ساروج تا سطح ایستابی دیوار چینی شده است، از طریق دریچه و تونل، آب رسوبگیری شده را به درون چاه هدایت می کنند و ضمن جلوگیری از تخریب سیلاب در اراضی پائین دست، سفره آب زیر زمینی را نیز تغذیه می نمایند. این امر موجب شده طی 40 سال گذشته این دشت منبع تأمین آب مصرفی 80000 نفر از جمعیت شهرستان بندرلنگه باشد که در اثر برداشت بی رویه باعث افزایش سطح ایستابی و تداخل آب شیرین و شور، شوری آب و افزایش EC در برخی از چاهها به میزان 14000 میکروموس بر سانتیمتر شده است. در این پژوهش با مطالعه آزمایشاتی که بر روی آب چاههایی که با الگوبرداری از دانش بومی در طی 10 سال اخیر با استفاده از سنگ و سیمان دیوارچینی شده و تغذیه مصنوعی صورت گرفته مشخص گردید هدایت الکتریکی آب چاه از 7000 میکروموس بر سانتیمتر قبل از تغذیه مصنوعی سفره آب زیر زمینی به 4000 میکروموس بر سانتیمتر پس از تغذیه چاه، کاهش یافته که نشان دهنده ضرورت کاربرد دانش بومی مردم منطقه در امر تغذیه مصنوعی سفره آب زیر زمینی و حفظ کیفیت منابع آب و جلوگیری از تداخل آب شور و شیرین با توجه به ساحلی بودن منطقه می باشد

کلمات کلیدی:

تغذیه مصنوعی، سازه های سنتی، دشت گزیر-بندرلنگه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136211>

